

## **De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven**

is inzake de klacht 2023/029 van:

de heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling Volte 1C, onderdeel van De Woenselse Poort, tot het navolgende oordeel gekomen.

### **1. De procedure**

De klachtencommissie ontving op 21 april 2023 een klaagschrift, gedateerd op 4 april 2023, van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

Klager heeft bij zijn klaagschrift een uitvoerige toelichting gevoegd. In zijn klaagschrift geeft klager aan dat hij niet eerder in de gelegenheid was om zijn klachten naar voren te brengen, omdat klager was overgeplaatst naar de PI in Krimpen aan de IJssel.

De klacht richt zich volgens het klaagschrift tegen de beslissingen van 26 oktober 2022 en van 6 november 2022, die hierna onder “Inhoud van de klacht” zijn geformuleerd.

Klager heeft zich laten bijstaan door mevrouw XXXX, patiëntenvertrouwenspersoon.

De Klachtencommissie heeft na ontvangst van het klaagschrift regelmatig getracht om in contact te komen met klager om met hem te kunnen bespreken op welke wijze de klachtencommissie zijn klachten zou kunnen behandelen nu klager was overgeplaatst naar Krimpen aan de IJssel en het voor hem onmogelijk was om aanwezig te zijn bij een mondelinge behandeling van de klacht. Ook de patiëntenvertrouwenspersoon kon enige tijd niet in contact komen met klager. Klager is bij brief van 16 juni 2023 door de klachtencommissie geïnformeerd dat zijn klacht schriftelijk op basis van de stukken die aan de klachtencommissie waren overgelegd zou worden afgehandeld.

Omdat het de klachtencommissie aanvankelijk niet geheel duidelijk was waar de klachten van klager zich op richtten, heeft de klachtencommissie om een nadere toelichting gevraagd. Van de patiëntenvertrouwenspersoon heeft de klachtencommissie op 14 juni 2023 deze nadere toelichting op de klachten ontvangen. Daarbij heeft de patiëntenvertrouwenspersoon namens klager laten weten dat hij de klacht over het beëindigen van zijn behandeling door De Woenselse Poort introk omdat de klachtencommissie niet bevoegd is om over een dergelijke klacht een oordeel te geven.

De klachtencommissie ontving op 23 juni 2023 een ongedateerd verweerschrift, van mevrouw XXXX, GZ-psycholoog en zorgverantwoordelijke van klager hierna te noemen verweerster.

Verweerder heeft zich bij het formuleren van het verweerschrift laten bijstaan door XXXX, juriste verbonden aan De Woenselse Poort.

### **2. Inhoud van de klachten**

De klachten richten zich op:

- de beslissing de beslissing van 26 oktober 2022 om klager te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid door hem een kamerprogramma op te leggen, en
- de beslissing van 6 november 2022 om aan klager te beperken van zijn recht op bewegingsvrijheid in de vorm van het opleggen van een kamerprogramma zonder groepsmomenten.

### **3. De feiten**

Klager is TBS met voorwaarden opgelegd op grond van artikel 38 WvSr. Deze maatregel is ingegaan op 28 januari 2022 en geldt tot en met 27 januari 2024.

Klager was ten tijde van de beslissingen waarover klager klaagt, opgenomen op de afdeling Volte 1C, onderdeel van De Woenselse Poort.

Klager is op 17 november 2022 overgeplaatst naar de PI in Krimpen aan den IJssel.

### **4. Standpunt van klager**

Klager verzoekt de klachtencommissie om zijn klachten gegrond te verklaren. Ook wil hij in de gelegenheid gesteld worden om zijn schadevergoedingsverzoek te onderbouwen. In de toelichting van klager geeft hij gedetailleerd aan waarom hij de bestreden beslissingen die jegens hem werden genomen onterecht vindt en waarom deze beslissingen niet voldoen aan de in artikel 8:9 Wvvgz gestelde voorwaarden.

Klager verzoekt de klachtencommissie om zijn klachten gegrond te verklaren. Tevens verzoekt klager om hem, indien de klachten gegrond worden verklaard, een schadevergoeding toe te kennen. Klager wordt dan graag in de gelegenheid gesteld om zijn verzoek om schadevergoeding nader te onderbouwen.

### **5. Standpunt van verweerder**

Klager verbleef in De Woenselse Poort met de titel tbs met voorwaarden.

Verweerder heeft begrepen dat de klachten van klager zich richten tegen de beslissingen van 26 oktober 2022 en 6 november 2022 om klager een kamerprogramma op te leggen.

Klager was het niet eens met de opgelegde kamerprogramma's. Volgens klager is bij beide beslissingen niet aan de procedurele wettelijke vereisten voldaan. Klager meent dat over de beslissingen niet voorafgaand met hem overlegd is en dat zijn actuele gezondheidstoestand niet getoetst is. Ook is klager het niet eens met de inhoudelijke motivering van de beslissingen. Volgens klager was er geen sprake van groepsontwrichtend gedrag.

Op grond van artikel 9:9 lid 2 onder b Wvvgz kunnen patiënten beperkt worden in hun recht op bewegingsvrijheid ter voorkoming van verstoring van de orde of voor de veiligheid in de accommodatie. Beide kamerprogramma's zijn om deze reden aan klager opgelegd.

In het kort is de forensische voorgeschiedenis van klager als volgt.

Klager was binnen De Woenselse Poort opgenomen op grond van de maatregel tbs met voorwaarden. Deze maatregel was aan klager opgelegd nadat hij veroordeeld was wegens bedreiging met zware mishandeling, mishandeling, en belaging van zijn ex-partner, en vernieling. Klager was daarvoor al enkele keren in aanraking gekomen met Justitie en veroordeeld.

Klager is driemaal ambulant in behandeling geweest. In 2019 was sprake van een klinische opname.

De behandelingen hebben niet kunnen leiden tot een gedragsverandering. Het recidiverisico is dan ook onverminderd aanwezig.

Binnen eerdere behandelingen werd geconstateerd dat bij klager geen sprake is van probleeminzicht of van een intrinsieke behandelmotivatie.

Klager neemt vrijwel geen verantwoordelijkheid voor de gepleegde delicten en voor zijn eigen gedrag. Hij legt bijna alles buiten zichzelf.

Bij de eerdere klinische behandeling op een FPA wordt na een aanvankelijk goede start gezien dat klager minder coöperatief wordt, dreigende en grensoverschrijdende uitspraken doet richting personeel en continu over dezelfde thema's zijn ongenoegen uit, waardoor de inhoudelijke behandeling niet van de grond komt. Klager gaat regelmatig in discussie over bepaalde onderwerpen en is provocerend aanwezig. Daarbij trekt hij groepsgenoten mee in zijn ongepaste gedrag. Dit gedrag heeft klager ook laten zien tijdens zijn verblijf in De Woenselse Poort.

In de aanloop naar de beslissingen om klager een kamerprogramma op te leggen, deed klager meermaals bedreigende uitspraken richting één van de medewerkers van de afdeling Volte 1C.

Klager blijft ook medepatiënten beïnvloeden waardoor zij ook tegen de betreffende medewerker gaan ageren.

Vanwege dit groepsontwrichtend gedrag van klager, zijn dreigementen en de ongepaste bejegening in de richting van met name vrouwelijk personeel moest de behandeling uiteindelijk negatief beëindigd worden.

In het zorgplan is beschreven dat klager gediagnosticeerd is met een narcistische persoonlijkheidsstoornis met antisociale persoonlijkheidskenmerken.

De narcistische persoonlijkheidsstoornis leidt met name tot problemen in relaties die worden verbroken of relaties waarin klager zelf veel geeft en niet terugkrijgt wat hij verwacht. Daarbij is het probleem dat klager weinig zicht heeft op zijn eigen rol in de ontstane problemen, waardoor het ook moeilijk voor hem is om behandeling te accepteren. Eigenlijk heeft klager geen hulpvraag of probleembesef.

Bij klager is onder andere sprake van een opgeblazen gevoel van eigenbelang, een groot gebrek aan empathie, overmatige arrogantie en een overdreven behoefte aan bewondering.

Klager lijkt moeite te hebben met het interpreteren van complexe sociale interacties/situaties. Hij is geneigd te veel te focussen op details, waardoor hij de overkoepelende situatie niet begrijpt. Hierdoor heeft hij niet altijd zicht op de mogelijke redenen en/of emoties van anderen en handelt klager vooral vanuit zijn eigen belewingswereld. Van dit gedrag van klager is gedurende de gehele opname sprake geweest en in het bijzonder in de aanloop naar de beslissing van 26 oktober 2022 om hem een kamerprogramma op te leggen.

- Ten aanzien van de klacht over de beslissing van 26 oktober 2022 om klager een kamerprogramma op te leggen.

De beslissing van 26 oktober 2022 moest genomen worden nadat eerder een conflict tussen klager en een medepatiënt op 25 oktober 2022 naar tevredenheid door middel van een herstelgesprek opgelost werd. Maar op 26 oktober 2022 moest klager tijdens het eten door de regiebehandelaar aangesproken worden op ongepaste, onderhuidse opmerkingen over betreffende medepatiënt. Klager liet zich daarbij in eerste begrezen. Maar later op de avond moest klager opnieuw aangesproken worden op het maken van dergelijke, ongepaste en onderhuidse opmerkingen in de richting van de medepatiënt.

Op 26 oktober 2022 is klager geagiteerd geraakt door opmerkingen van de medepatiënt met wie het herstelgesprek had plaatsgevonden. Omdat de spanning opliep met het risico op escalatie is het personeel tussen beide gekomen en is klager naar zijn kamer verwezen. Hierbij maakt klager opmerkingen als: *"jullie gaan de ware ik nog wel zien"*, *"pas maar op als jullie de andere ik zien"*, *"ik ben niet bang voor de separeer, breng me daar maar naartoe"*. Daarnaast maakte hij dreigende opmerkingen richting betreffende medepatiënt.

Na ongeveer een half uur is klager bezocht door de zorgverantwoordelijke, waarbij hij zich diskwalificerend uitliet richting het personeel. De zorgverantwoordelijke heeft het voorgenomen

kamerprogramma -zoals ook opgenomen in het zorgplan- aangezegd aan klager. In het gesprek heeft de zorgverantwoordelijke dit aan klager uitgelegd. In de beslisbrief die aan klager is overhandigd is deze gemotiveerd op schrift gesteld.

Klager werd door de zorgverantwoordelijke wilsbekwaam ingeschat. Zij was echter van mening dat vanuit het risico voor de veiligheid op de afdeling geen rekening kon worden gehouden met zijn wensen.

Verweester is van mening dat voor wat de beslissing van 26 oktober 2022 voldaan is aan de Wvggz-criteria voor het aanzeggen van het kamerprogramma.

Het kamerprogramma was doelmatig omdat klager op deze wijze een mogelijkheid kreeg de spanningen te reguleren en zichzelf te herpakken.

Het kamerprogramma was de minst ingrijpende wijze van beperken van de bewegingsvrijheid van klager. Daarmee is voldaan aan het vereiste van subsidiariteit.

Het kamerprogramma stond in verhouding met de dreigende escalatie op de afdeling en was daarom proportioneel.

Door het kamerprogramma werd zowel voor klager als voor het personeel en de medepatiënten de veiligheid gewaarborgd.

Verweester verzoekt de klachtencommissie om deze klacht ongegrond te verklaren.

- Ten aanzien van de klacht over de beslissing van 6 november 2022 om klager een kamerprogramma op te leggen.

Het kamerprogramma dat op 26 oktober 2022 aan klager werd opgelegd is geregeld geëvalueerd. Bezien is of meer activiteiten buiten de kamer mogelijk zouden zijn. Het kamerprogramma werd geleidelijk uitgebreid naar twee groepsmomenten per dag van 30 minuten en met het volgen van bepaalde therapieonderdelen.

Op 1 november 2022 werd in de patiëntenbespreking geconstateerd dat klager terwijl hij in het kamerprogramma verbleef het contact met het team afhield.

Op basis van het verloop van de opname werd verwacht dat bij afbouw van het kamerprogramma het risico op conflicten of escalaties hoog zou zijn, omdat periodes van groepsontwrichtend gedrag zich telkens opnieuw voordeden. Bij eerdere beperkingen en begrenzingen hiervan deden de vijandigheid van klager in de richting van het behandelteam steeds toenemen. Daarbij legt klager de schuld bij het behandelteam. Hij kan onvoldoende kijken naar zijn eigen aandeel.

Op 6 november 2022 is, buiten kantooruren, tijdens een van de groepsmomenten opnieuw een conflict op de afdeling geweest. Daarna heeft de psychiater-achterwacht na overleg met de dienstdoende arts besloten de groepsmomenten van het eerder opgelegde kamerprogramma in te trekken en tot het aanzeggen van een kamerprogramma zonder groepsmomenten, teneinde de prikkels voor klager te reduceren. En werd een nieuwe beslisbrief-9:9-Wvggz uitgereikt aan klager.

In de beslisbrief-9:-Wvggz én in de voortgangsrapportages valt te lezen dat klager zich tijdens een groepsmoment over de medecliënt met wie hij eerder een conflict had beklagde, in haar aanwezigheid. Klager liet zich hier niet op aansturen. Hij uitte zich diskwalificerend, was verbaal dreigend met een imponerende houding. Ingeschat werd dat de veiligheid op de afdeling in het geding was.

Verweester is van mening dat bij het nemen van deze beslissing is voldaan aan de Wvggz-criteria.

Met het opleggen van een kamerprogramma zonder groepsmomenten werden de prikkels die klager ondervond zo veel mogelijk gereduceerd. Daardoor was dit een doelmatige ingreep.

Daarnaast is geconstateerd dat klager veilig op zijn kamer kan verblijven.

Verweerster is van mening dat er geen minder ingrijpende beperking mogelijk was, omdat het groepsmoment van het eerder opgelegde kamerprogramma risicovol verliep.

Het opgelegde kamerprogramma zonder groepsmomenten stond in verhouding met de dreigende escalatie op de afdeling, teneinde de veiligheid te kunnen waarborgen.

De dienstdoende arts heeft klager bezocht en gesproken alvorens het aanzeggen van het kamerprogramma zonder groepsmomenten.

Klager werd wilsbekwaam geacht.

Het volgen van de wensen van klager zou een groot gevaar voor ernstig nadeel in de vorm van de veiligheid op de afdeling tot gevolg hebben.

Aan de criteria van doelmatigheid, subsidiariteit, proportionaliteit en veiligheid wordt in beide gevallen voldaan, evenals aan de criteria wilsbekwaamheid en gevaar voor de algemene veiligheid van personen dan wel een aanzienlijk risico op ernstig lichamelijk letsel of ernstige psychische schade voor een ander. De verplichte zorg wordt verleend om de geestelijke gezondheid van klager te stabiliseren.

Op 26 oktober 2022 is klager gesproken door de zorgverantwoordelijke betreffende de voorgenomen beperking en is de wilsbekwaamheid ingeschat. De beslissing is overeenkomstig de interne regeling van GGzE besproken met de afdelingspsychiater, die daar mee heeft ingestemd.

De beslisbrief-9:9-Wvggz brief is vervolgens aan klager uitgereikt.

Op 6 november 2022 is klager gezien en gesproken door de dienstdoende arts, waarbij het voorgenomen besluit om een kamerprogramma zonder groepsmomenten werd besproken en de actuele gezondheidstoestand en de wilsbekwaamheid van klager werden getoetst. Na overleg tussen de dienstdoende arts en de psychiater-achterwacht heeft de psychiater-achterwacht ingestemd met het aanzeggen van het kamerprogramma zonder groepsmomenten.

De beslissing is gemotiveerd op papier gezet en aan klager uitgereikt. Procedureel is ingeregeld dat de advocaat ook een afschrift van de beslissing krijgt.

Verweerster is van mening dat de klacht over de beslissing van 6 november 2020 om klager een kamerprogramma zonder groepsmomenten op te leggen ongegrond moet worden verklaard.

## **6. Bevoegdheid van de klachtencommissie**

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat klager TBS met voorwaarden is opgelegd op grond van artikel 38 WvSr. Deze maatregel is ingegaan op 28 januari 2022 en geldt tot en met 27 januari 2024. Op personen die om die reden zijn opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis is op grond van artikel 9:1 Wvggz de klachtprocedure van deze wet van toepassing.

## **7. De beoordeling van de klachten**

De klachtencommissie wil in de eerste plaats stil staan bij de uitvoerige toelichting bij het klaagschrift van klager. Klager geeft daarin aan hoe zijns inziens de gebeurtenissen zijn geweest die hebben geleid tot de beslissingen om hem een kamerprogramma op te leggen. Het is voor de

klachtencommissie duidelijk dat klager een en ander anders heeft ervaren dan de behandelaars en begeleiders van de afdeling Volte 1C en zoals zij dat in de rapportage hebben vastgelegd. De klachtencommissie heeft steeds het standpunt ingenomen dat hetgeen in de rapportage is vastgelegd over de behandeling en begeleiding van een patiënt leidend moet zijn bij de beoordeling van een klacht. De rapportage dient immers een waarheidsgetrouw beeld te geven over de behandeling van een patiënt. In de ogen van de klachtencommissie vloeit dat voort uit artikel 7:454 lid 1 BW/ WGBO. Het is aan een klager om aannemelijk te maken dat de rapportage niet klopt of onvolledig is. In de ogen van de klachtencommissie is klager daar niet in geslaagd, ondanks de lengte van zijn toelichting.

Daar komt nog bij dat de inhoud en de toon van de toelichting overeenkomt met wat verweerster beschrijft als onderdeel van de problematiek van klager. Het valt de klachtencommissie op dat klager weinig zicht heeft op zijn eigen rol in de ontstane problemen en dat klager geen blijk geeft van probleembesef.

Ook blijkt uit de toelichting dat klager zich sterk focust op details, waardoor hij de overkoepelende situatie niet begrijpt. Klager beschrijft de gebeurtenissen en wat er tegen hem werd gezegd vanuit zijn eigen belevingswereld.

De beschrijving van klager is, in de ogen van de klachtencommissie, gericht op zijn eigenbelang, er spreekt arrogantie uit en is denigrerend in de richting van medewerkers van de afdeling en van medepatiënten.

Dat betekent dat de klachtencommissie de toelichting van klager onbetrouwbaar vindt en zich daarom bij de beoordeling van de klachten richt op de overige stukken die aan haar zijn overgelegd.

- Ten aanzien van de beslissing de beslissing van 26 oktober 2022 om klager te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid door hem een kamerprogramma op te leggen.

Aan klager is op 26 oktober 2022 een kamerprogramma opgelegd. Uit de overgelegde beslisbrief blijkt dat het kamerprogramma werd opgelegd als een beperking van klager in zijn recht op bewegingsvrijheid, als bedoeld in artikel 9:9 lid 2 Wvvgz. De beperking van het recht op bewegingsvrijheid werd aan klager opgelegd ter voorkoming van verstoring van de orde of voor de veiligheid in de accommodatie, zoals die in de huisregels is beschreven.

Aan klager is een beslisbrief-9:9-Wvvgz uitgereikt. Naar het oordeel van de klachtencommissie wordt in deze beslisbrief voldoende gemotiveerd door welk gedrag van klager de orde en de veiligheid in de afdeling werd verstoord.

In artikel 9:9 lid 4 Wvvgz is bepaald dat voor het opleggen van de in dat artikel genoemde beperkingen artikel 8:9 Wvvgz van overeenkomstige toepassing is.

De klachtencommissie heeft de wijze waarop de beslissing om klager te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid tot stand is gekomen getoetst aan dit artikel. Anders dan klager is de klachtencommissie van mening dat door de zorgverantwoordelijke is voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van artikel 8:9 Wvvgz.

Door het uitreiken van de beslisbrief is ook voldaan aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 8:9 Wvvgz.

De geneesheer-directeur heeft klager en de overige in lid 3 van artikel 8:9 Wvvgz genoemde personen een afschrift doen toekomen van de beslissing. Ook worden deze personen gewezen op de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de patiëntenvertrouwenspersoon en de familievertrouwenspersoon. Daarmee is voldaan aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 3 Wvvgz.

Door klager is naar voren gebracht dat zijn wilsbekwaamheid niet zou zijn beoordeeld. De klachtencommissie heeft kunnen vaststellen dat de wilsbekwaamheid van klager wel is beoordeeld. De beslisbrief vermeldt dat klager goed in staat is om op te komen voor zijn belangen. De klachtencommissie kan, in het licht van de wijze waarop klager klachten over beslissingen die ten aanzien van hem werden genomen weet te verwoorden, meegaan in het oordeel dat klager goed in staat is om op te komen voor zijn belangen.

In de beslisbrief wordt vermeld dat besloten werd tot de beperking van klager in het recht op bewegingsvrijheid omdat klager door zijn gedrag gevaar veroorzaakte voor de algemene veiligheid van personen of goederen. Daarmee is voldaan aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 4 onder b Wvggz.

Tenslotte heeft de klachtencommissie vast kunnen stellen dat de beslissing om klager te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid door hem een kamerprogramma op te leggen doelmatig was. Immers, klager kon doordat hij niet meer op de groep was met zijn diskwalificerend en dreigende gedrag jegens medepatiënten en medewerkers de orde in de afdeling niet langer verstoren. De klachtencommissie acht het opleggen van een kamerprogramma aan klager in verhouding met de ernst van de mate van verstoring van de orde in de afdeling proportioneel. Het was duidelijk dat er geen minder ingrijpende orde maatregel jegens klager kon worden getroffen dan het opleggen van het kamerprogramma om het orde-verstorende gedrag van klager te laten ophouden. Tenslotte droeg het kamerprogramma bij aan de veiligheid van zowel klager, als de medepatiënten en medewerkers van de afdeling.

Alles overziende komt de klachtencommissie tot het oordeel dat de klacht van klager over de beslissing van 26 oktober 2022 om klager te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid door hem een kamerprogramma op te leggen ongegrond moet worden verklaard.

- Ten aanzien van de beslissing van 6 november 2022 om aan klager te beperken van zijn recht op bewegingsvrijheid in de vorm van het opleggen van een kamerprogramma zonder groepsmomenten.

Aan klager is op 6 november 2022 een kamerprogramma zonder groepsmomenten opgelegd. Uit de overgelegde beslisbrief blijkt dat het kamerprogramma zonder groepsmomenten werd opgelegd als een beperking van klager in zijn recht op bewegingsvrijheid, als bedoeld in artikel 9:9 lid 2 Wvggz. De beperking van het recht op bewegingsvrijheid werd aan klager opgelegd ter voorkoming van verstoring van de orde of voor de veiligheid in de accommodatie, zoals die in de huisregels is beschreven.

Aan klager is een beslisbrief-9:9-Wvggz uitgereikt. Naar het oordeel van de klachtencommissie wordt in deze beslisbrief voldoende gemotiveerd door welk gedrag van klager de orde en de veiligheid in de afdeling werd verstoord wanneer klager tijdens groepsmomenten in contact kwam met medepatiënten.

In artikel 9:9 lid 4 Wvggz is bepaald dat voor het opleggen van de in dat artikel genoemde beperkingen artikel 8:9 Wvggz van overeenkomstige toepassing is.

De klachtencommissie heeft de wijze waarop de beslissing om klager te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid tot stand is gekomen getoetst aan dit artikel. Anders dan klager is de klachtencommissie van mening dat door de plaatsvervangend zorgverantwoordelijke is voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van artikel 8:9 Wvggz en dus ook aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 1 onder c Wvggz.

Door het uitreiken van de beslisbrief is ook voldaan aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 8:9 Wvggz.

De geneesheer-directeur heeft klager en de overige in lid 3 van artikel 8:9 Wvggz genoemde personen een afschrift doen toekomen van de beslissing. Ook worden deze personen gewezen op de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de

patiëntenvertrouwenspersoon en de familievertrouwenspersoon. Daarmee is voldaan aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 3 Wvvgz.

Door klager is naar voren gebracht dat zijn wilsbekwaamheid niet zou zijn beoordeeld. De klachtencommissie heeft kunnen vaststellen dat de wilsbekwaamheid van klager wel is beoordeeld. De beslisbrief vermeldt dat klager goed in staat is om op te komen voor zijn belangen. De klachtencommissie kan, in het licht van de wijze waarop klager klachten over beslissingen die ten aanzien van hem werden genomen weet te verwoorden, meegaan in het oordeel dat klager goed in staat is om op te komen voor zijn belangen.

In de beslisbrief wordt vermeld dat besloten werd tot de beperking van klager in het recht op bewegingsvrijheid omdat klager door zijn gedrag gevaar veroorzaakte voor de algemene veiligheid van personen of goederen. Daarmee is voldaan aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 4 onder b Wvvgz.

De klachtencommissie wil hier opmerken dat zij hiervoor de klacht over de beslissing van 26 oktober 2022 om klager een kamerprogramma op te leggen ongegrond heeft verklaard. Dat kamerprogramma werd geleidelijk aan aangepast door klager momenten buiten zijn kamer op de afdeling in de nabijheid van de medepatiënten te geven. De klachtencommissie zal zich daarom ten aanzien van de beoordeling van de vraag of bij het nemen van de beslissing van 6 november 2022 om klager een kamerprogramma op te leggen zonder groepsmomenten vooral voor wat betreft het laten vervallen van de groepsmomenten voldoende acht is geslagen op dat aspect.

De klachtencommissie heeft vast kunnen stellen dat de beslissing om klager te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid door hem een kamerprogramma zonder groepsmomenten op te leggen doelmatig was. Immers, klager kon doordat hij niet meer op de groep kwam door zijn diskwalificerend en dreigende gedrag jegens medepatiënten en medewerkers de orde in de afdeling niet langer verstoren.

De klachtencommissie acht het opleggen van een kamerprogramma aan klager in verhouding met de ernst van de mate van verstoring van de orde in de afdeling proportioneel.

Het was duidelijk dat er geen minder ingrijpende orde maatregel jegens klager kon worden getroffen dan het opleggen van het kamerprogramma zonder groepsmomenten om het orde-verstorende gedrag van klager te laten ophouden.

Tenslotte droeg het onthouden van groepsmomenten aan klager bij aan de veiligheid van zowel klager, als de medepatiënten en medewerkers van de afdeling.

Alles overziende komt de klachtencommissie tot het oordeel dat de klacht van klager over de beslissing van 6 november 2022 om klager te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid door hem een kamerprogramma zonder groepsmomenten op te leggen ongegrond moet worden verklaard.

## 8. Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klachten over:

- de beslissing van 26 oktober 2022 om klager te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid door hem een kamerprogramma op te leggen; **ongegrond**.
- de beslissing van 6 november 2022 om klager te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid in de vorm van het opleggen van een kamerprogramma zonder groepsmomenten; **ongegrond**.

## 9. Schadevergoeding

Doordat de klachtencommissie de klachten over het kamerprogramma ongegrond heeft verklaard is er ook geen reden om klager een schadevergoeding toe te kennen.



Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 5 september 2023 door de klachtencommissie, bestaande uit de heer mr. XXXX, voorzitter, en de leden mevrouw XXXX, psychiater, en de heer XXXX, in tegenwoordigheid van de secretaris mevrouw XXXX.